

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. liepos 8 d.*

„Dempingas – Kinijos kilmės arba iš Kinijos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudedamųjų dalių (elementų) importas – Įsipareigojimai – Priimtumas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2146 – Įsipareigojimo sąskaitų faktūrų skelbimas negaliojančiomis – Naujų teisės normų taikymas *ratione temporis*“

Byloje T-110/17

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, įsteigta Čangdžou (Kinija), atstovaujama advokato Y. Melin,
ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Kuplewatzky ir T. Maxian Rusche,

atsakovę,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos H. Marcos Fraile, padedamos advokatės N. Tuominen,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo iš dalies panaikinti 2016 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/2146, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų įsipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (OL L 333, 2016, p. 4), kiek jis susijęs su ieškove,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai J. Schwarcz (pranešėjas) ir C. Iliopoulos,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. sausio 30 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd* Kinijoje gamina fotovoltinius modulius iš kristalinio silicio ir juos eksportuoja į Europos Sąjungą.
- 2 2013 m. birželio 4 d. Europos Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 513/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms) nustatomas laikinasis antidempingo muitas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2013, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti šiuos importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus produktus (OL L 152, 2013, p. 5).
- 3 2013 m. rugpjūčio 2 d. Sprendimu 2013/423/ES, kuriuo priimamas pasiūlytas įsipareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (OL L 209, 2013, p. 26), Komisija priėmė Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmų (toliau – CCCME) įsipareigojimo dėl kainos (toliau – įsipareigojimas) pasiūlymą ieškovės ir tam tikrų kitų eksportuojančių gamintojų vardu.
- 4 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1238/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 325, 2013, p. 1).
- 5 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba taip pat priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 325, 2013, p. 66).
- 6 Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalyje vienodai numatyta, kad Komisija gali nustatyti sandorius, dėl kurių „skola muitinei atsiranda priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą“ tais atvejais, kai įsipareigojimo dėl kainos priėmimas atšaukiamas.
- 7 2013 m. gruodžio 4 d. Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (OL L 325, 2013, p. 214), Komisija patvirtino įsipareigojimo su pakeitimais, padarytais CCCME prašymu Kinijos eksportuojančių gamintojų vardu, priėmimą. 2014 m. rugsėjo 10 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą 2014/657/ES, kuriuo priimamas eksportuojančių gamintojų grupės kartu su Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmais (CCCME) pateiktas pasiūlymas dėl patikslinimų, susijusių su Įgyvendinimo sprendime 2013/707/ES nurodyto įsipareigojimo įgyvendinimu (OL L 270, 2014, p. 6).
- 8 Bendro *ad valorem* muto, taikomo Kinijos kilmės fotovoltinių elementų ir modulių importui neatrinktoms bendrovėms, kurios bendradarbiavo ir yra įtrauktos į Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 I priede ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 1 priede esantį sąrašą, dydis yra 47,7 %. Jis atitinka 41,3 % dydžio antidempingo muitą (Įgyvendinimo reglamento

Nr. 1238/2013 1 straipsnio 2 dalis), prie kurio dar reikia pridėti 6,4 % kompensacinį muitą (Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 1 straipsnio 2 dalis). Importas, kuriam taikomas išsipareigojimas ir Įgyvendinimo sprendimas 2013/707, neapmokestinamas šiais muitais pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 1 dalį.

- 9 2016 m. spalio 11 d. raštu Komisija informavo ieškovę, kad ketina atšaukti išsipareigojimo priėmimą, ir nurodė pagrindinius elementus ir motyvus, kuriais remiasi. Prie šio rašto buvo pridėta bendra informacinė ataskaita ir speciali ataskaita apie ieškovę.
- 10 Specialioje ataskaitoje apie ieškovę Komisija nurodė, kad ketina atšaukti išsipareigojimo priėmimą ir 4 antraštinėje dalyje „Išsipareigojimo sąskaitų faktūrų skelbimas negaliojančiomis“ informavo ieškovę, kad ketina, viena vertus, paskelbti negaliojančiomis išsipareigojimo sąskaitas faktūras, susijusias su pardavimais importuotojui, ir, kita vertus, įpareigoti muitinę susigrąžinti muitinės skolą tuo atveju, jei ieškovė nebūtų pateikusi galiojančių išsipareigojimo sąskaitų faktūrų prekių išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo momentu.
- 11 2016 m. spalio 28 d. laišku ieškovė pateikė pastabas dėl bendros informacijos ataskaitos ir dėl Komisijos ataskaitos apie ieškovę. Ji iš esmės paaiškino, kad Komisija neturėjo teisės nei skelbti išsipareigojimo sąskaitų faktūrų negaliojančiomis, nei įpareigoti muitinės rinkti maito mokesčius, lyg nebūtų pateikta jokia išsipareigojimo sąskaita faktūra. Ieškovės teigimu, tai iš tikrųjų reiškė išsipareigojimo atšaukimą atgaline data.
- 12 Komisija patvirtino savo poziciją 2016 m. gruodžio 7 d. Įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/2146, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų išsipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 333, 2016, p. 4, toliau – ginčijamas reglamentas), priimtu remiantis 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21, toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas) 8 straipsniu ir 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 55, toliau – pagrindinis subsidijų reglamentas) 13 straipsniu.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 13 2017 m. vasario 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 14 2017 m. gegužės 22 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atsiliepimą į ieškinį.
- 15 2017 m. gegužės 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Taryba paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Pagrindinės šalys šiuo klausimu pastabų nepateikė.
- 16 2017 m. liepos 10 d. sprendimu Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas leido Tarybai įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 17 2017 m. liepos 27 d. Taryba pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 18 2017 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai skirtame laiške Komisija nurodė neturinti pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimo.
- 19 2017 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimo.

- 20 2017 m. liepos 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės dubliką.
- 21 2017 m. spalio 6 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė tripliką. Jame buvo prašymas iš bylos medžiagos išimti dubliko C.3 priedą. 2017 m. lapkričio 9 d. ieškovė pateikė pastabas dėl šio prašymo.
- 22 Po to, kai buvo pateiktas dublikas ir prieš posėdį, ieškovė Bendrajam Teismui dar pateikė dokumentą Nr. E.1, kuriame daroma nuoroda į Švedijos nacionalinėje muitinėje vykusią procedūrą dėl nagrinėjamo importo, dėl kurio išrašytos Komisijos negaliojančiomis paskelbtos įsipareigojimo sąskaitos faktūros. 2019 m. sausio 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktų pastabų 14 punkte Komisija iš pradžių prašė Bendrojo Teismo pripažinti šį priedą nepriimtiniu ir jį pašalinti iš bylos medžiagos kaip naują įrodymą. Per posėdį ji atsisakė šio nepriimtiniu grindžiamo pagrindo.
- 23 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamo reglamento 2 straipsnį, kiek jis su ja susijęs,
  - priteisti iš Komisijos ir bet kurios šalies, kuriai gali būti leista įstoti į bylą palaikyti jos reikalavimų vykstant procesui, bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
  - nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti vienintelį pagrindą kaip nepriimtina,
  - nepatenkinus ir šio reikalavimo, atmesti vienintelį pagrindą ir visą ieškinį kaip nepagrįstą,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 25 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
  - nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip teisiškai nepagrįstą,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant jos pačios išlaidas.
- 26 Per posėdį ieškovė paprašė sujungti bylas T-781/17, *Kraftpojkarna / Komisija* ir T-782/17, *Wuxi Saijing Solar / Komisija* su šia byla, kad būtų priimtas galutinis sprendimas. Bendrajam Teismui uždavus klausimą dėl šio aspekto, Komisija ir Taryba paprieštaravo tokiam sujungimui ir iš esmės teigė, kad šių bylų dalykas nėra tas pats. Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 68 straipsnį Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas nusprendė nesujungti šių bylų su šia byla.

Dėl teisės

Dėl ieškinio dalyko

- 27 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip galima teigti remiantis ieškovės reikalavimais, šiuo ieškiniu siekiama, kad būtų panaikintas ginčijamo reglamento 2 straipsnis tiek, kiek jis susijęs su ieškove. Taigi šis ieškinys susijęs su ieškovės įsipareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis teisėtumu ir iš to kylančiomis pasekmėmis, be kita ko, mokėtinų antidempingo ir kompensacinių muitų

susigrąžinimui. Todėl ši byla nesusijusi su klausimu, ar Komisija pagrįstai atšaukė ieškovės įsipareigojimų priėmimą. Kaip teisingai pažymi Komisija, ieškovė neginčija nei ginčijamo reglamento 1 straipsnio, kuriuo Komisija atšaukė įsipareigojimų priėmimą, nei procedūros taisyklių, nustatytų to paties reglamento 3 straipsnyje.

Dėl priimtinumų

Dėl ieškinio priimtinumų

- 28 Komisija, palaikoma Tarybos, teigia, kad ieškinyš nepriimtinas. Kadangi ieškovė nurodo tik ginčijamo reglamento 2 straipsnį, ji turėtų įrodyti, kad turi *locus standi* pagal SESV 263 straipsnį ir, svarbiausia, yra tiesiogiai susijusi. Ji taip pat turėtų įrodyti suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl tos ginčijamo reglamento nuostatos. Komisija teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog ne ieškovė, o *Seraphim Solar System GmbH* turėjo sumokėti nacionalinėms valdžios institucijoms mokėtinus antidempingo ir kompensacinius muitus, kurie yra ieškovės išrašytų sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis teisine pasekmė, ieškovė neįrodė nei tiesioginės sąsajos, nei suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Pasak Komisijos, šiuo atveju dėl ginčijamo reglamento ieškovė neatsidūrė nepalankesnėje padėtyje (pagal analogiją žr. 1978 m. kovo 16 d. Sprendimą *Unicme ir kt. / Taryba*, 123/77, EU:C:1978:73).
- 29 Komisija nurodo, kad ieškovė turėjo įrodyti, jog ginčijamo reglamento 2 straipsnis daro tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai. Tačiau ieškovė ginčijo tik konkrečią jos įsipareigojimo pažeidimo ir jo atšaukimo pasekmę, t. y. aplinkybę, kad įsipareigojimo sąskaitos faktūros buvo paskelbtos negaliojančiomis ir kad dėl tos priežasties kita įmonė turėjo mokėti antidempingo ir kompensacinius muitus. Komisija teigia, kad ieškovė painioja reikalavimus, taikomus teisei pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su visu ginčijamu reglamentu ir konkrečiai – jo 2 straipsniu.
- 30 Komisijos nuomone, ieškovė nėra konkrečiai susijusi. Visų pirma neginčytina, kad ji nebuvo visuotinai taikomo ginčijamo reglamento 2 straipsnio adresatė. Paskui Komisija pabrėžia, kad tai, jog ji apskritai paminėta ginčijamame reglamente, neturi lemiamos reikšmės. Jos teigimu, ginčijamame reglamente antidempingo ar kompensaciniai muitai nenustatyti. Iš tikrųjų ieškovės produkto importo muitai buvo mokėtini nuo pat pradžių, tačiau jie nebuvo renkami dėl to, kad buvo taikomas atleidimas nuo jų rinkimo su sąlyga, kad bus teikiamos įsipareigojimo sąskaitos faktūros. Net paskelbus negaliojančiomis šias sąskaitas faktūras, importo muitai būtų renkami ne iš ieškovės, o iš įmonių *Huashun Solar GmbH* ir *Seraphim Solar System*, kaip nurodyta ginčijamo reglamento I priede, nes, Komisijos nuomone, tik šios įmonės yra tiesiogiai susijusios su aptariama nuostata.
- 31 Galiausiai Komisija tvirtina, kad ieškovė taip pat nėra suinteresuota pareikšti ieškinį. Jos nuomone, ieškovė neįrodė, kaip ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimas galėtų jai suteikti naudos, nes sąskaitų faktūrų paskelbimas negaliojančiomis nelemtų ieškovės skolos muitinei ir neatleistų jos nuo jokios pareigos.
- 32 Ieškovė ginčija Komisijos ir Tarybos teiginius. Ji teigia, kad ginčijamas reglamentas yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs, kad ji yra suinteresuota pareikšti ieškinį, todėl turi teisę tai padaryti.
- 33 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali to paties straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytais sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

- 34 Konkrečiai dėl konkrečios sąsajos sąlygos reikia priminti, kad nors, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos kriterijus, pagal savo pobūdį ir taikymo sritį antidempingo muitus nustatantys reglamentai yra norminio pobūdžio, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams, vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad tam tikros tų reglamentų nuostatos gali būti konkrečiai susijusios su tam tikrais ūkio subjektais (žr. 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 23 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Tai reiškia, kad aktai, kuriais nustatomi antidempingo muitai, gali, neprarasdami reglamentuojamojo pobūdžio, tam tikromis aplinkybėmis būti konkrečiai susiję su tam tikrais ūkio subjektais (žr. 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 24 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 36 Dėl tiesioginės sąsajos reikia priminti, jog tam, kad būtų įvykdyta SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyta sąlyga, jog fizinis arba juridinis asmuo turi būti tiesiogiai susijęs su sprendimu, dėl kurio pateiktas ieškinys, turi būti tenkinami du kumuliaciniai kriterijai, t. y. kad ginčijama priemonė, viena vertus, darytų tiesioginį poveikį asmens teisei padėčiai ir, kita vertus, nepaliktų jokios diskrecijos tos priemonės adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, nes ta priemonė yra visiškai automatinė ir kyla tik iš Sąjungos teisės aktų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (žr. 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 40 punktą ir nurodytą jurisprudenciją, patvirtintą 2016 m. kovo 10 d. Nutartimi *SolarWorld / Komisija*, C-142/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:163).
- 37 Dėl išipareigojimą siūlančių bendrovių jurisprudencijoje buvo pripažinta, kad suinteresuotasis eksportuotojas gali Sąjungos teismuose pareikšti ieškinį dėl Komisijos sprendimų dėl išipareigojimo priėmimo ir Tarybos reglamento, kuriuo to eksportuotojo importui nustatomas galutinis antidempingo muitas, atšaukimo (žr. 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 41 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Produktą, kuriam taikomas antidempingo muitas, eksportuojančios įmonės, kaltinamos dempingu ir galinčios įrodyti, kad buvo įvardytos institucijų aktuose, laikomos tiesiogiai susijusiomis su reglamentu, kuriuo nustatomas šis muitas (2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 54 punktas).
- 39 Be to, remiantis jurisprudencija, vien tai, kad taikant aktą, kurį prašoma panaikinti, taikoma nacionalinė įgyvendinimo priemonė, neleidžia atmesti galimybės, kad ieškovu esantis asmuo gali būti laikomas tiesiogiai susijusiu su nagrinėjamu aktu, tačiau su sąlyga, kad už jo įgyvendinimą atsakinga valstybė narė neturi jokios savarankiškos diskrecijos (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 5 d. Sprendimo *Land Oberösterreich ir Austrija / Komisija*, T-366/03 ir T-235/04, EU:T:2005:347, 29 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Tokiu atveju nacionalinio sprendimo priėmimas iš tiesų yra savaiminio pobūdžio, o ieškovo teisinė padėtis turi būti laikoma tiesiogiai susijusi su ginčijamu sprendimu (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane ir Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 45 ir 46 punktus bei nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Taip pat reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Reliance Industries / Taryba ir Komisija*, T-45/06, EU:T:2008:398, 34 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

– *Konkrety sąsaja*

- 41 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė yra aptariamą produktą eksportuojanti gamintoja, kuri visapusiškai bendradarbiavo su Komisija atliekant tyrimą, po kurio buvo nustatyti antidempingo ir kompensaciniai muitai, ir kurios pavadinimas įtrauktas į įgyvendinimo reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013, kuriais nustatomi minėti muitai, ir į išipareigojimo priėmimą.
- 42 Be to, ieškovė aiškiai įvardyta ginčijamame reglamente. Pirma, ji minima ginčijamo reglamento rezoliucinės dalies 1 straipsnyje dėl išipareigojimų, kuriuos anksčiau buvo priėmusi Komisija, atšaukimo. Antra, ji minima to paties reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje kaip viena iš dviejų eksportuojančių gamintojų, išrašiusių išipareigojimo sąskaitas faktūras, kurios buvo paskelbtos negaliojančiomis to paties reglamento rezoliucinės dalies 2 straipsnyje. Šioje byloje nagrinėjamas sąskaitas faktūras ieškovė išrašė įmonei *Seraphim Solar System*. Ginčijamas reglamentas susijęs tik su dviejų konkrečiai įvardytų eksportuojančių gamintojų, tarp kurių yra ir ieškovė, išipareigojimų laikymusi.
- 43 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su ginčijamu reglamentu ir jo 2 straipsniu.

– *Tiesioginė sąsaja*

- 44 Šioje byloje Komisija, konstatavusi, kad ieškovė pažeidė pasiūlytą išipareigojimą, ir atšaukusi šio išipareigojimo priėmimą, pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį paskelbė negaliojančiomis ieškovės išrašytas išipareigojimo sąskaitas faktūras dėl tam tikrų konkrečių sandorių, todėl konstatavo, kad turi būti surinkti už šiuos sandorius mokėtini galutiniai muitai. Taigi ginčijamos nuostatos padarė tiesioginį poveikį ieškovės teisinei padėčiai. Beje, pagal tas nuostatas nacionalinei muitinei kylančioms pasekmėms buvo suėjęs senaties terminas, todėl remdamasi tomis nuostatomis ji nebegalėjo sąskaitų faktūrų paskelbti negaliojančiomis arba rinkti mokėtinus muitus.
- 45 Šiomis aplinkybėmis ieškovė yra tiesiogiai susijusi su ginčijamu reglamentu, taip pat su jo 2 straipsniu.

– *Suinteresuotumas pareikšti ieškinį*

- 46 Reikia konstatuoti, kad Komisijos nurodyta aplinkybė, jog skolas muitinei turi sumokėti importuotojas, o ne eksportuojantis gamintojas, neprieštaruoja tam, jog šis gamintojas būtų suinteresuotas, kad būtų panaikintas aktas, dėl kurio atsirado šios skolos.
- 47 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad eksportuojančio gamintojo ieškinio dėl teisės aktų, kuriais atšaukiamas išipareigojimo priėmimas ir nustatomas galutinis antidempingo muitas jo gaminamoms ir į Sąjungos rinką eksportuojamoms prekėms, priimtumas netiesiogiai, bet neišvengiamai yra pripažįstamas jurisprudencijoje (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *Usha Martin / Taryba ir Komisija*, T-119/06, EU:T:2010:369, patvirtintą išnagrinėjus apeliacinį skundą priimtu 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimu *Usha Martin / Taryba ir Komisija*, C-552/10 P, EU:C:2012:736). Esant panašiai situacijai, reikia daryti išvadą, kad toks eksportuojantis gamintojas taip pat turi būti laikomas turinčiu teisę ginčyti to muito taikymą prekėms, kurias jis jau eksportavo ir už kurias išrašytas išipareigojimo sąskaitas faktūras Komisija paskelbė negaliojančiomis.
- 48 Be to, ieškovė teisingai nurodo, kad dėl to, jog dėl ginčijamų nuostatų jos importuotos prekės pabrangsta, tos nuostatos daro neigiamą poveikį jos prekybiniams santykiams su aptariamų prekių importuotoju, o patenkinus ieškinį tas poveikis išnyktų.
- 49 Taigi ieškovė yra suinteresuota prašyti panaikinti ginčijamo reglamento 2 straipsnį. Ieškinys turi būti pripažintas priimtiniu.

Dėl ieškovės pateikto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumui

- 50 Ieškovė teigia, kad Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalis ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalis prieštarauja 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51) su pakeitimais 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalims bei 10 straipsnio 5 daliai, taip pat 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009, p. 93) 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalims bei 16 straipsnio 5 daliai, nes Taryba, veikdama kaip įgyvendinančioji institucija, o ne kaip teisės aktų leidėja, negalėjo nei deleguoti Komisijai įgaliojimų išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis paprasčiausiai atšaukiant išpareigojimo priėmimą, nei įpareigoti muitinės rinkti muitus už prekes, jau išleistas į laisvą apyvartą Sąjungos muitų teritorijoje.
- 51 Komisija, palaikoma Tarybos, teigia, kad ieškovės teisei pateikti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pagal SESV 277 straipsnį taikomas senaties terminas pagal 1994 m. kovo 9 d. Sprendimą *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) ir 2001 m. vasario 15 d. Sprendimą *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101).
- 52 Šiuo klausimu Komisija mano, kad ieškovė, kaip eksportuojanti gamintoja bendradarbiavusi atliekant antidempingo ir antisubsidijų tyrimus, iki 2014 m. kovo 3 d. turėjo teisę pareikšti tiesioginį ieškinį pagal SESV 263 straipsnį ir užginčyti Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktą. Todėl dabar ji negali remtis neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu pagal SESV 277 straipsnį, kad užginčytų šias nuostatas.
- 53 Komisija teigia, kad pagal teisinio saugumo principą dėl to, kad Sąjungos institucijų aktai yra galutiniai, jie negali būti ginčijami pasibaigus SESV 263 straipsnyje numatytam ieškinio dėl šių aktų pareiškimo terminui, net pateikiant šių aktų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pagal SESV 277 straipsnį. Ši išvada taip pat taikoma antidempingo ir kompensacinius muitus nustatantiems reglamentams dėl jų dvejopo pobūdžio – norminio pobūdžio aktų ir aktų, kurie gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susiję su tam tikrais ūkio subjektais.
- 54 Komisijos teigimu, šiuo atveju neginčijama, kad ieškovei buvo puikiai žinoma apie įgyvendinimo reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013. Nors ieškovė ir nebuvo atrinkta, ji aktyviai dalyvavo procedūroje, kuriai pasibaigus buvo nustatyti antidempingo ir kompensaciniai muitai, kad jai būtų suteiktas pranašumas, palyginti su nebendradarbiavusiais eksportuojančiais gamintojais. Ieškovė nurodyta tų reglamentų prieduose. Šiomis aplinkybėmis, kaip ir bet kuris kitas atsargus ūkio subjektas, ji turėjo žinoti, kad Taryba įgaliojo Komisiją išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis ir įpareigoti muitinės rinkti muitus pagal sąskaitas faktūras, kurios laikomos pažeidžiančiomis išpareigojimą, todėl terminas, per kurį ji galėjo užginčyti šį įgaliojimą ir apsaugoti savo interesą ginčyti minėtus reglamentus, baigėsi 2014 m. kovo 3 d.
- 55 Ieškovė ginčija Komisijos ir Tarybos teiginius.
- 56 Bendrasis Teismas pažymi, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, SESV 277 straipsniu išreiškiamas bendrasis principas, kuriuo visoms šalims užtikrinama teisė, siekiant panaikinti teisės aktą, kuris tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs, ginčyti ankstesnių institucijų teisės aktų, kurie yra skundžiamo teisės akto teisinis pagrindas, galiojimą, jeigu ta šalis neturėjo teisės pagal SESV 263 straipsnį pareikšti tiesioginio ieškinio dėl šių teisės aktų, kurie sukėlė jai padarinių ir kuriuos panaikinti ji neturėjo galimybės prašyti (žr. 1979 m. kovo 6 d. Sprendimo *Simmenthal / Komisija*, 92/78, EU:C:1979:53, 39 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Be to, remiantis jurisprudencija darytina išvada, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas gali būti pateiktas tik nesant kitos teisinės gynybos priemonės (šiuo klausimu žr. 1994 m. kovo 9 d. Sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 17 punktą; 2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 37 punktą ir 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *Roquette Frères*, C-441/05, EU:C:2007:150, 40 punktą).

- 57 Nagrinėjamu atveju negalima teigti, priešingai, nei tvirtina Komisija, kad ieškovė turėjo teisę pagal SESV 263 straipsnį ginčyti Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktą iš karto po to, kai tie teisės aktai buvo priimti, ar kad terminas šioms nuostatomis užginčyti baigėsi 2014 m. kovo 3 d.
- 58 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnis yra ieškovei naudingos išimties, nes nagrinėjamos į Sąjungą importuojamos prekės nebuvo taikomi galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai su sąlyga, kad bus įvykdytos išipareigojimuose numatytos sąlygos.
- 59 Be to, kalbant apie Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktą reikia konstatuoti, kad, kaip teigia ieškovė, šiomis nuostatomis buvo siekiama tik suteikti Komisijai teisę atšaukti konkrečių išipareigojimų priėmimą ir išipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis.
- 60 Vis dėlto, viena vertus, šiuo klausimu buvo aiškiai numatyta, kad Komisija turi veikti imdamasi specialių priemonių, t. y. atšaukdama išipareigojimo priėmimą pagal Reglamento Nr. 1225/2009 8 straipsnio 9 dalį ir Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnio 9 dalį reglamentu arba sprendimu, kuriuose būtų daroma nuoroda į konkrečius sandorius ir kuriais išipareigojimo sąskaitos faktūros būtų paskelbtos negaliojančiomis (šiuo klausimu žr. 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 61 punktą). Todėl situacija šioje byloje nepanaši į nagrinėtą 2017 m. vasario 28 d. Sprendime *Canadian Solar Ernea ir kt. / Taryba* (T-162/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:124, 47 punktas), kuriuo Komisija rėmėsi per posėdį, teigdama, kad ieškovė turėjo teisę ginčyti šio sprendimo 57 punkte minėtas nuostatas nuo jų priėmimo.
- 61 Kita vertus, kaip teigia ieškovė, Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto priėmimo dieną klausimas, ar šios nuostatos jai bus taikomos, buvo visiškai hipotetinis.
- 62 Tokiomis aplinkybėmis prieš konkrečiai įgyvendinant Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktą ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktą, kurie taikomi visoms nagrinėjamus išipareigojimus prisiėmusiems įmonėms, ieškovė negalėjo būti laikoma tiesiogiai susijusia su šiomis nuostatomis. Ji taip pat nebuvo suinteresuota ginčyti jų teisėtumą, pareikšdama ieškinį dėl panaikinimo Komisijos nurodytu laikotarpiu, pasibaigusiu 2014 m. kovo 3 d. Konkrečiau kalbant, ieškovės suinteresuotumas pareikšti ieškinį dėl minėtų nuostatų negalėjo būti grindžiamas vien galimybe, kad Komisija jai skirs išipareigojimų priėmimo atšaukimą, po kurio atšaukiamos išipareigojimo sąskaitos faktūros. Ieškovė neturėjo jokios priežasties tikėtis atsidurti hipotetinėje situacijoje.
- 63 Be to, reikia pabrėžti, kad, skirtingai nei 2001 m. vasario 15 d. Sprendime *Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, 37 punktas)*, kuriuo remiasi Komisija, nuostatos, kurios šiuo atveju nurodytos neteisėtumu grindžiamame prieštaravime, nebuvo individualaus sprendimo pobūdžio. Priešingai, tai yra bendro pobūdžio nuostatos, dėl kurių turi būti priimtos paskesnės įgyvendinimo priemonės, tam tikrais atvejais galinčios pakenkti ieškovės interesams (pagal analogiją žr. 1978 m. kovo 16 d. Sprendimo *Unicme ir kt. / Taryba*, 123/77, EU:C:1978:73, 11–18 punktus). Nei aplinkybė, kad ieškovė buvo paminėta įgyvendinimo reglamentų Nr. 1238/2013 ir Nr. 1239/2013 prieduose, nei tai, kad ji turėjo žinoti apie aplinkybę, jog Taryba įgaliojo Komisiją išipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis, neleido jai šio sprendimo 57 punkte nurodytų nuostatų ginčyti iš karto po jų priėmimo.
- 64 Taigi, kadangi nebuvo suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl šių įgyvendinimo reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatų iš karto po jų priėmimo, niekas nedraudžia ieškovei šiame ieškinyje remtis jų neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu.

Dėl esmės

- 65 Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo vienintelį pagrindą. Iš esmės ji teigia, kad ginčijamu reglamentu Komisija pažeidė pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis bei 10 straipsnio 5 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis bei 16 straipsnio 5 dalį, kai įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbė negaliojančiomis ir paskui nurodė muitinei rinkti muitus, tarsi tuo metu, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą, nebuvo išrašyta jokia įsipareigojimo sąskaita faktūra ir apie ją nebuvo pranešta muitinei.
- 66 Ieškovė ieškinį taip pat grindžia Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, pagrįstu įtariamu Reglamente Nr. 1225/2009 8 straipsnio ir 10 straipsnio 5 dalies bei Reglamente Nr. 597/2009 13 straipsnio ir 16 straipsnio 5 dalies, kurios buvo taikomos priimant įgyvendinimo reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013, pažeidimu.
- 67 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad nagrinėjamos pagrindinio antidempingo reglamento ir pagrindinio antisubsidijų reglamento nuostatos (žr. šio sprendimo 65 punktą), taikytinos ginčijamo reglamento priėmimo dieną, iš esmės yra identiškos reglamentų Nr. 1225/2009 ir Nr. 597/2009 nuostatoms (žr. šio sprendimo 66 punktą), kiek tai susiję su šios bylos analizei svarbiomis aplinkybėmis. Todėl toliau sprendime bus daroma nuoroda į pagrindinius reglamentus, išskyrus atvejus, kai reglamentų Nr. 1225/2009 ir Nr. 597/2009 nuostatos, kurios prireikus taikomos arba kuriomis remiamasi, skiriasi. Reikia pažymėti, kad nors įgyvendinimo reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 priėmė Taryba, kuri tuo metu pagal reglamentus Nr. 1225/2009 ir Nr. 597/2009 turėjo įgyvendinimo įgaliojimus nustatyti galutinius muitus, ši kompetencija buvo perduota Komisijai 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų (OL L 18, 2014, p. 1).
- 68 Ieškovė tvirtina, kad remiantis pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsniu ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsniu darytina išvada, jog tuo metu, kai įsipareigojimais dėl kainų buvo priimti, kol jie galioja, laikinieji muitai arba galutiniai muitai, nelygu atvejis, netaikomi. Atvirkščiai, kai įsipareigojimo priėmimas atšaukiamas nustačius, kad vienas iš eksportuojančių gamintojų, pasiūliusių įsipareigojimą, pažeidė tam tikras šio įsipareigojimo sąlygas, remiantis pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalimi ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalimi darytina išvada, kad muitai, kurie nebuvo taikomi priėmus įsipareigojimą, taikomi automatiškai. Tačiau, ieškovės teigimu, šie muitai taikomi tik importui nuo įsipareigojimo atšaukimo dienos. Tai taip pat matyti ir iš Komisijos praktikos. Tik visai neseniai Komisija du kartus negaliojančiomis paskelbė tokias įsipareigojimo sąskaitas faktūras, apie kurias kalbama ginčijamame reglamente.
- 69 Ieškovė teigia, kad yra tik dvi išimtys, pagal kurias Komisija gali nustatyti muitus atgaline data. Pirmoji susijusi su atvejais, kai tenkinamos pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalies sąlygos. Įtarusi, kad buvo pažeistas įsipareigojimas, Komisija gali nuspręsti nustatyti laikinuosius muitus, kurie gali būti renkami kaip galutiniai, jei įtarimai dėl pažeidimo pasitvirtina.
- 70 Antroji išimtis, ieškovės nuomone, susijusi su situacijomis, kai importas buvo įregistruotas pagal pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 5 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnio 5 dalį. Jeigu muitinė būtų įpareigota registruoti importą, galutinis muitas galėtų būti taikomas atgaline data nuo įregistravimo dienos, jeigu jis įvyko ne vėliau kaip prieš 90 dienų iki laikinųjų muitų nustatymo.

- 71 Ieškovės teigimu, pati Komisija pripažino, kad nėra teisinio pagrindo atgaline data atšaukti išpareigojimo sąskaitas faktūras. Ji neigia, kad Komisija gali tvirtinti, jog dėl to, kad šiuo atveju antidempingo tyrimas buvo baigtas, išpareigojimo, susijusio su išpareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimu negaliojančiomis, priėmimo atšaukimas neturėjo atgalinio poveikio. Ieškovė kritikuoja Komisiją dėl klaidingo reikšmingų nuostatų aiškinimo.
- 72 Dublike ieškovė priduria, kad muitinės priežiūra ir muitinės patikrinimai yra valstybių narių muitinių kompetencija pagal 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, nustatantį Sąjungos muitinės kodeksą (OL L 269, 2013, p. 1, toliau – Sąjungos muitinės kodeksas).
- 73 Komisija iš esmės teigia, kad įgyvendinimo reglamentais Nr. 1238/2013 ir Nr. 1239/2013 Taryba galėjo jai suteikti teisę išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis ir nurodyti nacionalinėms muitinėms rinkti muitus už importą, vykdytą pažeidžiant išpareigojimo sąlygas.
- 74 Visų pirma Komisija teigia, kad išpareigojimas dėl kainos yra išpareigojimas pasiekti rezultatus. Eksportuotojas, kuris, kaip paaiškėjo, taikė dempingą ar pasinaudojo kompensacinėmis priemonėmis laikomomis subsidijomis, gali išpareigoti padidinti savo eksporto kainą, kad pašalintų žalingą šios praktikos poveikį, o ši kainų dydį patvirtina išpareigojimo sąskaitų faktūrų išrašymas. Tačiau jis turėtų laikytis išpareigojimo, kad galėtų ir toliau būti atleistas nuo antidempingo ar kompensacinių muitų, kurie įprastai būtų mokėtini už aptariamąs prekes, kurioms taikomas dempingas arba subsidijos. Taigi išpareigojimas yra sąlygų, kurios paprastai taikomos tam tikroms prekėms, išimtis. Atvirkščiai, jeigu išpareigojimo sąskaita faktūra nepateikiama arba jei vėliau paaiškėja, kad ji neatitinka nustatytų reikalavimų, antidempingo arba kompensaciniai muitai vėl taikomi, o nacionalinė muitinė renka tuos muitus. Komisija teigia, kad dėl to, jog išpareigojimas yra išimtis ir trapus susitarimas, jis turi būti aiškinamas siaurai. Susitarimas dėl išpareigojimo Komisijai yra rizikingas, nes prie jo prisideda sunkumai jį kontroliuoti. Bet kuri šalis, kuri prisiima išpareigojimą, privalo užtikrinti realų jo laikymąsi ir vykdyti veiksmingą jo įgyvendinimo priežiūrą, bendradarbiaudama su Komisija ir palaikydama pasitikėjimo santykius.
- 75 Dėl šių priežasčių Teisingumo Teismas pripažino, kad Sąjungos institucijos gali priimti, atmesti ir apibrėžti išpareigojimo dėl kainos sąlygas, remdamosi turima teisėkūros diskrecija. Todėl Komisija gali skirti sankciją už bet kokią išpareigojimo ar pareigos bendradarbiauti jį įgyvendinat pažeidimą ir atšaukti to išpareigojimo priėmimą bei nustatyti antidempingo ir kompensacinius muitus, remdamasi įrodytomis aplinkybėmis vykdamas išpareigojimu dėl kainos pasibaigusį tyrimą, kaip nustatyta pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 7 ir 9 dalyse ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 7 ir 9 dalyse. Ši teisė skirti sankcijas apima ir teisę išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis.
- 76 Antra, Komisija ginčija ieškovės argumentą, kad Taryba negalėjo įgyvendinimo reglamentais Nr. 1238/2013 ir Nr. 1239/2013 jos įgalioti paskelbti negaliojančiomis sąskaitas faktūras, susijusias su prekėmis, kurios jau buvo išleistos į laisvą apyvartą, nes tokia galimybė nenumatyta pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente.
- 77 Pirma, šiuo klausimu Komisija teigia, kad jos bendra užduotis buvo prižiūrėti išpareigojimus, priimtus pagal pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnį, prireikus padedant valstybių narių muitinėms. Komisija teigia, kad šios nuostatos nedraudžia išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis – jose tiesiog nekalbama apie tokį paskelbimą.
- 78 Antra, Komisijos teigimu, pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalyje neapibrėžtas išpareigojimo pažeidimų pobūdis ir nenustatytos aplinkybės, kuriomis reikia atšaukti jo priėmimą. Institucijos turi nustatyti tam tikrus atitikties reikalavimus, o išpareigojimo sąskaitų faktūrų išrašymas yra tik vienas iš pavyzdžių. Šių techninių taisyklių nustatymo galutinius muitus nustatančiuose reglamentuose teisinis pagrindas yra

pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalis ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalis, kuriose nustatyta, kad muitai „valstybių narių renkami nustatyta forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kriterijus, kurie yra išdėstyti reglamente, nustatančiame šiuos muitus“. Galimybė įgalinti Komisiją įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis kyla iš jos bendros užduoties prižiūrėti įsipareigojimus, Tarybos įgaliojimų nustatyti „tokius kriterijus“, kad būtų renkami aptariamai muitai, ir eksportuojančių gamintojų pareigos sudaryti priežiūros sąlygas, esant pasitikėjimo santykiams su Komisija, kurie priklauso nuo pateiktų dokumentų patikimumo.

- 79 Trečia, Komisija teigia, kad pareiga pateikti įsipareigojimo sąskaitas faktūras ir jų paskelbimas negaliojančiomis, jei nesilaikoma prisiimtų įsipareigojimų, nėra nauji dalykai. Šioje byloje Komisija nurodo, kad pasinaudojo jai suteiktu įgaliojimu atšaukti įsipareigojimo priėmimą ir pripažinti, kad atitinkamos sąskaitos faktūros neatitinka reikalavimų, ir tinkamai motyvavo sprendimą ieškovės atžvilgiu. Tokiu atveju dėl negaliojančia paskelbtos įsipareigojimo sąskaitos faktūros mokėtina antidempingo ar kompensaciniu maitu paprasčiausiai siekiama suderinti aplinkybes. Įsipareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimu negaliojančiomis siekiama sustiprinti Komisijos priimtų įsipareigojimų dėl kainų veiksmingumą; toks paskelbimas atspindi ir papildo nacionalinės muitinės kompetenciją papildomu įrankiu, leidžiančiu susigrąžinti muitus įsipareigojimo pažeidimo atveju.
- 80 Ketvirta, Komisijos teigimu, ieškovė negali remtis teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais. Komisija teigia, kad atleidimas nuo antidempingo ir kompensacinių muitų nebuvo galutinė situacija išleidimo į laisvą apyvartą momentu. Be to, aiškiose teisės normose ieškovei nuo pat pradžių buvo nurodyta galimybė įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis būtent įsipareigojimo pažeidimo atveju.
- 81 Komisija tvirtina, kad būtent nacionalinė muitinė privalo įvertinti, ar turi galimybę rinkti muitus pagal sąskaitas faktūras, kurioms pasibaigė Sąjungos muitinės kodekso 103 straipsnio 2 dalyje nustatytas trejų metų senaties terminas, taikomas nagrinėjamiems muitams pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 1 straipsnio 3 dalį, aiškinamą atsižvelgiant į pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalį. Atitinkamai taikoma pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalis. Komisija, be kita ko, teigia, kad dėl to, jog sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis pasekmės *ratione temporis* nebuvo taikomos iki 2014 m. balandžio 23 d., t. y. iki ieškovės pirmos įsipareigojimo sąskaitos faktūros pateikimo datos, o juo labiau 2013 m. gruodžio 4 d., t. y. muitų aptariamoms prekėms taikymo pradžios dieną, nebuvo jokio taikymo atgaline data, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę.
- 82 Komisijos teigimu, šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į Sąjungos nuosavų išteklių apsaugos principą akivaizdu, kad kai pateikiamos neteisingos ar neišsamios įsipareigojimo sąskaitos faktūros, taikomas įprastas antidempingo ar kompensacinis maitas, kurį turi sumokėti atitinkamas eksportuojantis gamintojas, tarsi jis nebūtų pateikęs įsipareigojimo sąskaitos faktūros, ir kad muitai, kurie nebuvo sumokėti dėl pateiktų įsipareigojimo sąskaitų faktūrų, turėjo būti sumokėti, lyg nebūtų taikytas atleidimas nuo maito.
- 83 Penkta, dėl pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 5 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnio 5 dalies nuostatų Komisija pripažįsta, kad jos netaikomos ginčijamiems veiksams.
- 84 Komisija teigia, kad niekada nebuvo praktikos atleisti nuo antidempingo ar kompensacinių muitų importą, įvykdytą iki įsipareigojimo priėmimo atšaukimo. Vieninteliai atvejai, kai įsipareigojimo sąskaitos faktūros nebuvo paskelbtos negaliojančiomis, nepriskiriami prie ieškovės apibūdintos kategorijos. Net jei tokia praktika būtų egzistavusi, tai neturėtų jokios įtakos ginčijamo reglamento teisėtumui. Šiomis aplinkybėmis ieškinio 33 punktą yra nepriimtinas, nes juo pažeidžiamas Procedūros reglamento 76 straipsnio f punktas dėl to, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų.

- 85 Komisija teigia, kad ieškovės padėtį galima apibendrinti taip, kad vienintelė teisinė įsipareigojimo pažeidimo pasekmė yra jo atšaukimas ateityje. Visiems pažeidimais grindžiamiems sandoriams, sudarytiems prieš priimant sprendimą dėl atšaukimo, taikoma apsauga. Komisija pabrėžia, kad Sąjungos teisėje nėra nieko, kas pateisintų tokią plačią ūkio subjekto, kuris pažeidžia savanoriškai priisimtus įsipareigojimus, apsaugą, ypač kai jis iš anksto išpėtas apie tokių veiksmų pasekmes.
- 86 Triplike Komisija iš esmės teigia, kad ieškovė ir ji pripažįsta, jog iš principo antidempingo ir kompensaciniai muitai gali būti nustatyti vos pažeidus įsipareigojimą. Nesutarimas susijęs tik su tokiu atveju taikytinu metodu. Komisija teigia, kad nėra prasmės taikyti registravimą ir laikinuosius muitus, jeigu tyrimas buvo baigtas ir buvo nustatyti galutiniai muitai. Ieškovės siūlomame metode neatsižvelgiama į tai, kad Komisija gali pradėti registruoti tik nustačiusi įsipareigojimo pažeidimą. Komisija teigia, kad laikėsi tinkamos procedūros. Iš tiesų įsipareigojimo sąskaitos faktūros panaikinimas yra vienintelis būdas rinkti muitus nuo to momento, kai padaryti pažeidimo esmę sudarantys veiksmai. Komisija taip pat teigia, kad reikia skirti muitų nustatymą nuo jų rinkimo sustabdymo. Šioje byloje taikomas antrasis atvejis.
- 87 Dėl ieškovės argumento, kad muitinės priežiūra ir muitinės patikrinimai priklauso valstybių narių muitinių kompetencijai, Komisija pažymi, kad šis argumentas pirmą kartą buvo pateiktas dublike, todėl yra nepriimtinas remiantis Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalimi. Bet kuriuo atveju jis yra nepagrįstas.
- 88 Komisija tvirtina, jog neginčytina, kad ji įpareigojo muitines surinkti antidempingo ir kompensacinius muitus už nagrinėjamos prekės importą pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį. Ji teigia, kad, nesiekdama perimti nacionalinių valdžios institucijų kompetencijų, įsipareigojo vykdyti tam tikrą kontrolės ir atitikties reikalavimams veiklą, remdamasi pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalyje nustatytais įgaliojimais, kad būtų apsaugoti nuosavi Sąjungos ištekliai.
- 89 Galiausiai Komisija nurodo, kad ieškovės argumentas, jog Komisija ir Taryba, kaip vykdomosios valdžios institucijos, išplėtė Komisijos įgaliojimus, viršydamos tai, kas leidžiama pagal Sutartis ir antrinę teisę, yra nepriimtinas, kiek tai susiję su nauju pagrindu, pirmą kartą pateiktu dublike, pažeidžiant Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Bet kuriuo atveju, Komisijos teigimu, šiam argumentui trūksta aiškumo dėl to, kaip Taryba išplėtė Komisijos kompetencijas.
- 90 Taryba iš esmės pritaria Komisijos teiginiams. Pirmą, ji teigia, kad teisingas pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies aiškinimas rodo, jog šios nuostatos leidžia įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis. Antra, ji teigia, kad minėti reglamentai yra teisinis pagrindas, leidžiantis Sąjungos institucijoms nustatyti atitikties reikalavimus prižiūrint įsipareigojimus dėl kainų. Trečia, Tarybos teigimu, sąlygos dėl įsipareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis atitinka Sąjungos institucijų praktiką. Ketvirta, Taryba teigia, kad įsipareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimas negaliojančiomis neprilygsta antidempingo ir kompensacinių muitų nustatymui atgaline data, kuris prieštarautų Sąjungos teisei.
- 91 Ieškovė ginčija ir Komisijos, ir Tarybos teiginius.

Dėl ieškovės įsipareigojimams ir įsipareigojimo sąskaitoms faktūroms taikomo teisinio pagrindo

- 92 Reikia priminti, kad, remiantis pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 dalimi, jeigu nustatomas dempingas ir žala, Komisija turi teisę priimti pasiūlymus, kuriais eksportuotojai savanoriškai ir pakankamai įsipareigoja persvarstyti kainas tam, kad būtų išvengta nagrinėjamų prekių eksporto dempingo kainomis, jeigu ji įsitikinusi, kad šiuo įsipareigojimu bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

- 93 Šiuo atveju, viena vertus, reikia konstatuoti, kad galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai buvo nustatyti taikant normas, patvirtintas atsižvelgiant į įmonių kategorijas, būtent į faktą, kad tai buvo per tyrimą bendradarbiavusios įmonės. Kita vertus, priėmus nagrinėjamus išipareigojimus suinteresuotosios įmonės buvo atleistos nuo galutinių antidempingo ir kompensacinių muitų mokėjimo, kaip nustatyta Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 1 dalyje ir 438 konstatuojamojoje dalyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 1 dalyje ir 865 konstatuojamojoje dalyje.
- 94 Šiuo klausimu jurisprudencijoje dėl pagal Reglamentą Nr. 1225/2009 priimtiems išipareigojimams taikytinos tvarkos aiškinimo jau buvo konstatuota, kad sprendimo priimti išipareigojimus priėmimas nėra antidempingo maito netaikymo pagal šiuos išipareigojimus importuojamoms prekėms priežastis, nes atleidimas nuo muitų kyla iš nuostatų, kurias priėmė arba Komisija – iš dalies pakeistu laikinuoju antidempingo reglamentu, arba Taryba – galutiniu antidempingo reglamentu, kuriuo įgyvendinama tai, dėl ko Komisija priėmė išipareigojimus. Tokia pareiga Tarybai tenka remiantis Reglamento Nr. 1225/2009 9 straipsnio 5 dalimi, kurioje nurodyta, kad reglamentu galutinis antidempingo maitas turi būti nustatomas prekei, importuojamai dempingo kaina ir keliančiai žalą, numatant jos importo išimtį iš tų šaltinių, dėl kurių išipareigojimas atitinkamu atveju buvo priimtas (2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 48 punktas).
- 95 Reikia konstatuoti, kad nors sprendimas priimti išipareigojimus buvo priimtas, laikinieji ar galutiniai antidempingo maitai nustatomi tik reglamentu, kaip to reikalaujama pagal Reglamento Nr. 1225/2009 14 straipsnio 1 dalį, kurioje taip pat numatyta, kad valstybės narės jų surinkimą vykdo pagal kitus kriterijus, nustatytus šiuos maitus nustatančiuose reglamentuose, įskaitant sąlygas, nustatytas priimtiems išipareigojimams įgyvendinti (2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 49 punktas). Reglamento Nr. 597/2009 24 straipsnio 1 dalis iš esmės atitinka tą patį požiūrį.
- 96 Beje, viena vertus, numatyta, kad Komisija privalo patikrinti, ar laikomasi išipareigojimų, prireikus padedant valstybių narių muitinėms, kaip numatyta Reglamento Nr. 1225/2009 8 straipsnio 9 dalyje ir Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnio 9 dalyje. Be to, akivaizdu, kad Komisijos vykdoma išipareigojimų kontrolė priklauso nuo dokumentų, kuriuos atitinkamas eksportuotojas pateikia, vykdydamas prisiimtą išipareigojimą, patikimumo (2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Usha Martin / Taryba ir Komisija*, C-552/10 P, EU:C:2012:736, 35 punktas).
- 97 Kita vertus, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1225/2009 8 straipsnio tikslą, pagal prisiimtą išipareigojimą ieškovė turėjo ne tik užtikrinti realų jo laikymąsi, bet ir vykdyti veiksmingą šio išipareigojimo vykdymo priežiūrą, bendradarbiaudama su Komisija ir palaikydama pasitikėjimo santykius, kuriais remdamasi ši institucija priėmė tokį išipareigojimą (2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Usha Martin / Taryba ir Komisija*, C-552/10 P, EU:C:2012:736, 24 punktas). Tokia pati logika pagal analogiją taikoma išipareigojimams dėl kompensacinių muitų pagal Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnį, nes jų tikslas išlieka panašus į išipareigojimus, prisiimtus pagal pagrindinį antidempingo reglamentą.
- 98 Be to, kaip pažymėjo Komisija, įmonės išipareigojimas dėl kainos turi būti laikomas išipareigojimu pasiekti rezultata, kurio turi būti laikomasi ir kuris, be kita ko, turi būti patvirtintas išduotomis išipareigojimo sąskaitomis faktūromis importuojant nagrinėjamas prekes į Sąjungą. Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 1 dalies b punkte ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 1 dalies b punkte pateiktos aiškios nuorodos į išipareigojimo sąskaitas faktūras. Kaip teigia Komisija, išipareigojimo sąskaitų faktūrų ir eksporto išipareigojimų sertifikatų turinys numatytas Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 III ir IV prieduose ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 ir 3 prieduose.
- 99 Galiausiai jurisprudencijoje nustatyta, kad privaloma užtikrinti tinkamą išipareigojimų kontrolę (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Rusal Armenal / Taryba*, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 178 punktas).

Dėl pasekmių, susijusių su tuo, kad ginčijamame reglamente Komisija atšaukė išipareigojimo priėmimą ir išipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbė negaliojančiomis

100 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta:

„<...> tol, kol <...> išipareigojimai galioja, atitinkamai laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkam[ų] nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl išipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui <...>“

101 Pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos redakcija iš esmės yra tapati.

102 Pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalyje nustatyta:

„Bet kuriai išipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išipareigojimą arba Komisijai atsiėmus išipareigojim[o] [priėmimą], išipareigojimo priėmimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muitas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai išipareigojimą atsiėmė pats eksportuotojas. <...>“

103 Pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies redakcija iš esmės yra tapati.

104 Šiuo klausimu 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 461/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 77, 2004, p. 12, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150), 18 ir 19 konstatuojamosios dalys, kuriomis remiantis buvo pakeistas šiai bylai svarbių nuostatų tekstas, suformuluotos taip:

„(18) Pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalyje nustatyta, *inter alia*, kad bet kuriai šaliai atsiėmus savo išipareigojimą, pagal 9 straipsnį nustatomas galutinis muitas remiantis tokį išipareigojimą paskatinusio tyrimo metu išsiaiškintais faktais. Ši nuostata lėmė daug laiko užimančią dvigubą procedūrą, susidedančią iš Komisijos sprendimo panaikinti priimtus išipareigojimus ir Tarybos reglamento, pakartotinai nustatančio muitą. Atsižvelgiant į tai, kad ši nuostata nepalieka jokios veiksmų laisvės Tarybai dėl maito taikymo nustatymo pažeidus ar atsiėmus išipareigojimą ar dėl maito lygio, manoma, jog būtina pakeisti 8 straipsnio 1, 5 ir 9 dalies nuostatas, siekiant išaiškinti Komisijos atsakomybę ir leisti atsiimti išipareigojimą bei taikyti muitą vienu atskiru teisiniu dokumentu. Taip pat būtina užtikrinti, kad atsiėmimo procedūra būtų baigta per įprastą šešių mėnesių ir jokių atveju ne daugiau kaip devynių mėnesių laikotarpį, siekiant užtikrinti tinkamą galiojančios priemonės vykdymą.

(19) 18 konstatuojamoji dalis taikoma *mutatis mutandis* išipareigojimams pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnį.“

105 Galiausiai pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalis yra išdėstyta taip:

„Jeigu yra pagrindo manyti, kad išipareigojimas yra pažeidžiamas, arba jei išipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį išipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.“

106 Pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalies redakcija iš esmės yra tapati.

- 107 Šalys nesutaria dėl šių nuostatų pasekmių aiškinimo. Viena vertus, Komisija ir Taryba mano, kad atšaukus išpareigojimų priėmimą grįžtama prie pradinės situacijos, todėl turi būti sumokėti visi galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai, susiję su negaliojančiomis paskelbtomis išpareigojimo sąskaitomis faktūromis.
- 108 Kita vertus, ieškovė teigia, kad antidempingo ir kompensaciniai muitai gali būti nustatyti tik ateičiai, t. y. nuo to momento, kai Komisija atšaukė išpareigojimų priėmimą, išskyrus tam tikras išimtis, aiškiai numatytas pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente.
- 109 Komisija iš esmės teigia, kad tokiais aplinkybėmis galutiniai antidempingo ar kompensaciniai muitai yra „taikomi ir vėl“. Ji tvirtina, kad nagrinėjama situacija analogiška situacijai, kai importuotojas muitiniam įforminimui pateikia išpareigojimo sąskaitą faktūrą, kurios nepasirašė eksportuojančio gamintojo leidimus duodantis pareigūnas arba kurioje yra kitokių pažeidimų. Taip pat ji daro nuorodą į tam tikrus atleidimo nuo mokesčio atvejus pateikus lengvatinės kilmės įrodymą, kai *a posteriori* kontrolė įrodo, jog lengvatinis tarifas pritaikytas klaidingai, t. y. į 1993 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *Huygen ir kt.* (C-12/92, EU:C:1993:914, 19 punktą) ir į 2006 m. kovo 9 d. Sprendimą *Beemsterboer Coldstore Services* (C-293/04, EU:C:2006:162, 34 punktą). Per posėdį Komisija taip pat iš esmės nurodė, kad išpareigojimų priėmimo atšaukimo atveju Sąjungos institucijos duoda nurodymus nacionalinėms institucijoms rinkti taikytinus muitus arba, kitaip tariant, „iš naujo įforminti sandorį“. Tai reiškia, kad importui taikomi pradiniai galutiniai antidempingo ir antisubsidijų muitai, nustatyti pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 1 dalį.
- 110 Ieškovė neginčija, kad Sąjungos institucijos gali priimti, atmesti ir apibrėžti išpareigojimo dėl kainų sąlygas, naudodamosi turima diskrecija. Ieškovė taip pat neginčija Sąjungos institucijų turimos diskrecijos atšaukti išpareigojimo priėmimą.
- 111 Vis dėlto teigdama, kad galutinius antidempingo ir kompensacinius muitus atgaline data buvo galima taikyti tik labai konkrečiomis aplinkybėmis, ieškovė daro nuorodą į pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalį, konkrečiau kalbant, į to paties reglamento 10 straipsnio „Galiojimas atgaline data“ 5 dalį, kuri suformuluota taip:
- „<...> Pažeidus arba atsiėmus išpareigojimus, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, išleistiems į laisvą apyvartą likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas atgaline data netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant išpareigojimą.“
- 112 Ieškovė teigia, kad šios nuostatos iš esmės atitinka pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalį ir to paties reglamento 16 straipsnio 5 dalį.
- 113 Ieškovė tvirtina, kad tik atlikus registraciją tokios priemonės, kaip reikalavimas grąžinti mokėtinus galutinius antidempingo ir kompensacinius muitus, galėjo būti įgyvendintos nagrinėjamo importo atžvilgiu. Taigi, jos nuomone, Komisijos požiūris šioje byloje yra klaidingas ir neteisėtas, nes Komisija nesiremia nė viena iš teisės aktų leidėjo aiškiai numatytų prielaidų tiems atvejams, kai antidempingo ar kompensacinius muitus reikėtų taikyti atgaline data. Ieškovė teigia, kad Komisija negali nurodyti surinkti galutinius muitus už į laisvą apyvartą išleistas prekes, jei iš anksto nenustatė laikinųjų muitų arba nenurodė registruoti.
- 114 Ieškovės pateiktą Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia suprasti taip, kad jame teigiama, jog antidempingo ar kompensacinių muitų taikymas atgaline data šioje byloje taip pat negalėjo teisėtai būti pagrįstas šiomis nuostatomis. Šios nuostatos, būtent Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktas ir Įgyvendinimo reglamento

Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktas, pačios prieštarauja pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsniui ir 10 straipsnio 5 daliai bei pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsniui ir 16 straipsnio 5 daliai. Šis prieštaravimas bus nagrinėjamas išnagrinėjus vienintelį ieškovės pagrindą.

Dėl vienintelio ieškovės nurodyto ieškinio pagrindo

- 115 Pirma, dėl ieškovės pateiktos nuorodos į pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalį reikia konstatuoti, kad šios nuostatos netaikomos nagrinėjamam atvejui.
- 116 Iš tiesų, viena vertus, kaip pabrėžia Komisija ir Taryba, nagrinėjamo atvejo negalima prilyginti situacijai, kai buvo tik „priežasčių manyti“, jog išsipareigojimas buvo pažeistas, todėl buvo galimybė nustatyti laikinąjį muitą. Atvirkščiai, šioje byloje ieškovė neginčijo padariusi išsipareigojimo pažeidimą. Aplinkybė, kad ieškovė tvirtina, jog išsipareigojimo priėmimo atšaukimo neginčijo tik dėl to, kad žinojo, jog Sąjungos institucijos šiuo klausimu turi didelę diskreciją, visiškai nekeičia šios išvados.
- 117 Kita vertus, šioje byloje taip pat nekalbama apie šio sprendimo 115 punkte nurodytose nuostatose numatytą antrąją situaciją, kai tuo atveju, kai „išsipareigojimas pažeistas“, tyrimas, po kurio buvo priimtas šis išsipareigojimas, „nebuvo baigtas“. Atvirkščiai, neginčijama, kad Taryba nustatė galutinius antidempingo ir kompensacinius muitus.
- 118 Antra, dėl ieškovės padarytos nuorodos į pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 5 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnio 5 dalį reikia konstatuoti, kad šios nuostatos susijusios su konkrečiomis situacijomis, kai institucijos „įregistravo“ importą, remdamosi pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 5 dalimi arba pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 5 dalimi. Be to, šiose nuostatose taikymo atgaline data apskaičiavimo pagrindas yra laikinųjų priemonių taikymo data. Šioje byloje nė vienas iš šių atvejų netaikytinas, nes Komisija neįregistravo nagrinėjamo importo ir netaikė laikinųjų priemonių.
- 119 Kadangi šioje byloje nagrinėjama situacija neatitinka nė vieno iš pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente aiškiai numatytų atvejų, reikia įvertinti, ar, kaip tvirtina ieškovė (žr. šio sprendimo 69–71 punktus), nėra jokio kito teisinio pagrindo priimti ginčijamo reglamento rezoliucinės dalies 2 straipsnį.
- 120 Komisija ir Taryba, aiškindamos ginčijamame reglamente taikomą požiūrį, daro nuorodą į ypatingas šios bylos aplinkybes. Šiuo klausimu Komisija, remdamasi sisteminiu pagrindinio antidempingo reglamento ir pagrindinio antisubsidijų reglamento aiškinimu, nurodė, kad tuo remiantis darytina išvada, jog galutiniai muitai, iš pradžių nustatyti prekėms, kurioms taikomi ieškovės išsipareigojimai, galėjo būti automatiškai taikomi kaip tiesioginė priemonė, kuria Komisija atšaukė tų išsipareigojimų priėmimą, pasekmė.
- 121 Taryba nurodė, kad pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente aiškiai nenumatytas „tikriausiai dažniausias“ atvejis, kai, kaip šioje byloje, Komisija savo iniciatyva pradėjo tyrimą dėl išsipareigojimo pažeidimo. Be to, Taryba ginčijo požiūrį, kad dėl to, jog tokio tipo tyrimas nebuvo aiškiai numatytas pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente ir kad juose nebuvo aiškiai numatyta Komisijos galimybė išsipareigojimo sąskaitas paskelbti negaliojančiomis, reikia daryti išvadą, kad ši praktika yra neteisėta (taip pat žr. šio sprendimo 90 punktą). Taryba priduria, kad sąvoka „išsipareigojimo sąskaitos faktūros“, kaip priemonė priimtiems išsipareigojimams tvarkyti, buvo išplėtota Sąjungos institucijų sprendimų praktikoje.

- 122 Tarybos teigimu, nagrinėjamu atveju nebuvo nei įmanoma, nei būtina nustatyti laikinus antidempingo ir kompensacinius muitus arba registruoti importuotas prekes, nes tyrimas jau buvo baigtas ir galutiniai muitai nustatyti, nepaisant to, kad Komisija tuo pačiu metu priėmė ieškovės ir kitų Kinijos eksportuojančių įmonių išpareigojimus. Taryba teigia, kad laikinieji muitai buvo tik galutinių muitų pirmtakai. Šioje byloje, Tarybos teigimu, nebuvo galima grįžti atgal, registravimas neturėjo jokios prasmės, o laikinieji muitai nebegalėjo būti reikšmingi, nes jie buvo panaikinti galutiniais muitais. Taryba tvirtina, kad Komisijos vykdyta procedūra buvo speciali procedūra, kurią, jos nuomone, lemia nusistovėjusi Sąjungos institucijų praktika panašiomis aplinkybėmis.
- 123 Taryba teigia, kad šiuo atveju reikėjo nustatyti, apie kurias išpareigojimo sąskaitas faktūras kalbama, paskui, kai jos buvo paskelbtos negaliojančiomis, taikyti mokėtinus antidempingo ir kompensacinius muitus, kurie buvo paprasčiausiai sustabdyti. Be to, Taryba remiasi 1984 m. vasario 21 d. Sprendimu *Allied Corporation ir kt. / Komisija* (239/82 ir 275/82, EU:C:1984:68, 21 punktą). Ji pabrėžia, kad išpareigojimo sąskaitomis faktūromis buvo siekiama to paties tikslo kaip ir importo registravimu, t. y. kad importas būtų atsekamas.
- 124 Komisija ir Taryba pabrėžia, kad ieškovės argumentais iš tikrųjų siekiama leisti įmonei, nesant konkrečių taisyklių šiuo klausimu, pasinaudoti situacija, kai ji, nors ir prisiėmė išpareigojimus, kuriuos priėmė Komisija, vis dėlto galėjo juos pažeisti iš esmės visiškai nebaudžiama, kiek tai susiję su jau įvykdytomis operacijomis.
- 125 Ieškovė teigia, kad išpareigojimo priėmimo atšaukimas savaime yra pakankama sankcija, nes tokiu atveju ūkio subjektui tampa daug sunkiau pelningai parduoti savo prekes Sąjungos rinkoje.
- 126 Taryba ir Komisija tvirtina, kad, priešingai, nei teigė ieškovė, pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalį galima aiškinti taip, kad pagal jas Sąjungos institucijoms paliekama teisė šiuo klausimu nustatyti išpareigojimų atitiktus reikalavimus ir procedūras. Šios institucijos pabrėžia, kad šiuose straipsniuose, pavadintuose „Bendrosios nuostatos“, numatyta, jog laikinieji arba galutiniai antidempingo arba kompensaciniai muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir pagal tokius kriterijus, kurie yra išdėstyti tokius muitus nustatančiuose reglamentuose.
- 127 Taryba ir Komisija konkrečiai pabrėžia, kad šio sprendimo 126 punkte minėtose nuostatose daroma nuoroda į „kitus elementus“, kurie gali reikšti galimybę kontroliuoti, kaip laikomasi išpareigojimo, remiantis išpareigojimo sąskaitomis faktūromis. Todėl galima daryti išvadą, kad Sąjungos institucijos turi kompetenciją išpareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis ir įpareigoti muitinę rinkti muitus „už aptariamą importą“. Taigi reikia įvertinti, ar šios nuostatos yra pakankamas teisinis pagrindas, leidžiantis priimti ginčijamo reglamento 2 straipsnį.
- 128 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187) 58 punkte, kurį Komisija paminėjo per posėdį, Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad remiantis Reglamento Nr. 1225/2009 14 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio formuluote darytina išvada, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti su antidempingo muitų rinkimu susijusių kriterijų, kuriuos gali numatyti Komisija, išsamaus sąrašo.
- 129 2018 m. kovo 15 d. Sprendimas *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187) buvo susijęs su Komisijos reglamentu, kurio 1 straipsnyje numatyti nurodymai, kuriais siekiama palikti galioti galutiniais ir pratęsimo reglamentais nustatytų antidempingo muitų rinkimą ir įpareigoti nacionalines muitines laukti, kol Komisija, vykdydama Teisingumo Teismo sprendimą, nustatys, kokio dydžio šių muitų tarifai turi būti nustatyti, ir panaikins iš pradžių nustatytus muitus. Taigi nurodymo esmė buvo tai, kad nacionalinės muitinės, prieš priimdamos sprendimą dėl šių muitus sumokėjusių ūkio subjektų prašymų grąžinti muitus, turėjo laukti, kol sužinos, kokius muitus jie iš tikrųjų turėjo sumokėti. Todėl toje byloje nagrinėta situacija buvo susijusi su klausimu, kokio dydžio muitus, kuriuos muitinės institucijos turėjo grąžinti šalims, iš pradžių sumokėjo tos šalys.

- 130 Skirtingai nuo 2018 m. kovo 15 d. Sprendime *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187) nagrinėtos situacijos, šioje byloje kilusiam klausimui dėl antidempingo ir antisubsidijų muitų, kurie būtų mokėtini nesant per tą laiką pažeisto ar atšaukto įsipareigojimo, nustatymo laiko atžvilgiu taikomos aiškios pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalies ir 10 straipsnio 5 dalies, taip pat pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalies ir 16 straipsnio 5 dalies nuostatos. Taigi atsižvelgiant būtent į šias aiškias nuostatas reikia įvertinti, ar Komisija šioje byloje ėmėsi veiksmų laikydama teisės aktų leidėjo numatyto teisinio pagrindo, ar jo nesilaikydama, atsižvelgiant į konkrečias pasekmes, galinčias kilti dėl įsipareigojimo priėmimo atšaukimo.
- 131 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija galima teigti, jog aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę ir siekiamus tikslus, bet ir jos kontekstą bei Sąjungos teisės nuostatų visumą (žr. 2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji tinklai)*, C-543/17, EU:C:2019:573, 49 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Be to, kai reikia nustatyti, ar nuostata galioja atgaline data, joje turi būti aiškiai nustatyta, kad jai turi būti suteiktas toks poveikis (pagal analogiją žr. 2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano / Komisija*, C-74/00 P ir C-75/00 P, EU:C:2002:524, 119 punktą).
- 132 Apie teisės aktų leidėjo ketinimą pagrindiniuose reglamentuose aiškiai reglamentuoti įsipareigojimų pažeidimo ar atšaukimo pasekmes ir įtvirtinti tvarką, pagal kurią, nesant įsipareigojimų, mokėtini muitai gali būti nustatyti atgaline data, galima spręsti remiantis keliomis tų reglamentų konstatuojamosiomis dalimis.
- 133 Pagrindinio antidempingo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:
- „Būtina nurodyti, kokia tvarka priimami įsipareigojimai, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra įsipareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimant įsipareigojimus, būtina užtikrinti, kad siūlomi įsipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikonkurencinių veiksmų.“
- 134 Pagrindinio antisubsidijų reglamento 12 konstatuojamosios dalies turinys yra toks pats.
- 135 Be to, pagrindinio antidempingo reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:
- „Būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti atgaline data ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali prireikti muitus taikyti atgaline data, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių priemonių poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi atgaline data tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami įsipareigojimai.“
- 136 Pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 konstatuojamoji dalis yra identiška.
- 137 Atsižvelgiant į primintų pagrindinių reglamentų sandarą ir tikslus, atskleidžiančius, viena vertus, teisės aktų leidėjo ketinimą priimti teisės aktus dėl procedūrų, kurios gali būti taikomos Komisijai atšaukus įsipareigojimo priėmimą, ir, kita vertus, šio sprendimo 69 ir 70 punktuose nurodytas nuostatas, kuriomis šis teisės aktų leidėjo ketinimas įvykdytas, reikia atmesti Komisijos ir Tarybos siūlomą aiškinimą, pagal kurį iš pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalyje esančios nuorodos į „kitus“ muitų rinkimo „kriterijus“ daroma išvada, kad Sąjungos institucijos, atsakingos už pagrindinių reglamentų įgyvendinimą, naudodamosi ta įgyvendinimo kompetencija turi teisę reikalauti, kad nagrinėjamos įmonės sumokėtų visus muitus už sandorius pagal įsipareigojimo sąskaitas faktūras, kurios per tą laiką buvo paskelbtos negaliojančiomis.

- 138 Ši išvada taip pat taikytina Komisijos ir Tarybos argumentams, kad tokią teisę galima nustatyti remiantis pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies nuostatomis, pagal kurias muitai automatiškai taikomi atšaukus įsipareigojimų priėmimą. Iš tiesų reikia konstatuoti, kad toks automatinis taikymas yra numatytas neperžengiant pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalyje ir 10 straipsnio 5 dalyje, taip pat pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalyje ir 16 straipsnio 5 dalyje aiškiai nustatytą ribą.
- 139 Jokie kiti Komisijos ir Tarybos pateikti argumentai negali paneigti padarytos išvados.
- 140 Pirma, dėl šio sprendimo 122 ir 123 punktuose primintų Tarybos teiginių iš esmės pažymėtina, kad, viena vertus, juose tvirtinama, jog laikini muitai negali būti nustatyti dėl įtarimų pažeidus įsipareigojimus pagal pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalį, nes galutiniai muitai jau buvo nustatyti anksčiau. Kita vertus, Taryba taip pat teigia, kad naudojimasis įsipareigojimo sąskaitomis faktūromis gali būti prilygintas importo registravimui, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 5 dalį. Tuo remiantis darytina išvada, kad aptartos nuostatos arba netaikomos šios bylos faktinėms aplinkybėms, arba patvirtina įsipareigojimo sąskaitų faktūrų naudojimą.
- 141 Šiuo klausimu, pirma, dėl pirmojo teiginio, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju negalima taikyti laikinųjų muitų, nes anksčiau buvo nustatyti galutiniai muitai, reikia pažymėti, kad net jeigu tas teiginys būtų pagrįstas, juo negalima paneigti išvados, kad pagrindiniuose reglamentuose numatyti tiksliai apibrėžti atvejai, kai įsipareigojimų pažeidimo atveju mokėtini muitai gali būti nustatyti atgaline data. Be to, kaip teisingai pažymi ieškovė, pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalyje numatyti du skirtingi atvejai. Tačiau tik antrasis atvejis reiškia, kad „nebuvo baigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas“, todėl nebuvo nustatyti galutiniai muitai.
- 142 Be to, kalbant apie teiginį, kad įsipareigojimo sąskaitos faktūros prilyginamos importo registravimui, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 5 dalį, pakanka konstatuoti, jog pagal šias nuostatas privalomas importo registravimo priemonės taikyti galima ne ilgiau kaip devynis mėnesius. Todėl, net jeigu registravimas, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 5 dalį, būtų prilygintas įsipareigojimo sąskaitos faktūros išrašymui, ginčijamose nuostatose įtvirtintas įsipareigojimo sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis taikymas laiko atžvilgiu pažeistų pagrindiniame antidempingo reglamente nustatytas ribas.
- 143 Be to, dėl Tarybos nuorodos į 1984 m. vasario 21 d. Sprendimą *Allied Corporation ir kt. / Komisija* (239/82 ir 275/82, EU:C:1984:68, 21 punktą) reikia konstatuoti, kad tas sprendimas neturi įtakos Komisijos teisei atšaukus įsipareigojimo priėmimą imtis atgaline data taikomų priemonių ir, be kita ko, įpareigoti nacionalines muitines rinkti galutinius antidempingo ir kompensacinius muitus, kurie iš pradžių turėjo būti sumokėti. Iš tiesų tame sprendime nagrinėjama byla, kurioje, įmonei atsisakius įsipareigojimų, Komisija privalėjo kaip įmanoma greičiau imti taikyti „laikinasias“ priemones, jeigu manė, kad tokių veiksmų imtis reikia atsižvelgiant į Sąjungos interesus. Būtent tokiomis aplinkybėmis buvo nurodyta, kad Komisija turi naudoti „turimą informaciją“. To sprendimo 21 punkte, be kita ko, nurodyta, kad dėl to, jog pats įsipareigojimo prisiėmimas leidžia daryti prielaidą, jog dempingas iš tikrųjų egzistuoja, Komisijos negalima reikalauti pradėti naują tyrimą, kai toks įsipareigojimas nutraukiamas.
- 144 Antra, Tarybos nuoroda į Reglamento Nr. 461/2004 18 ir 19 konstatuojamąsias dalis (žr. šio sprendimo 104 punktą) reikia atmesti kaip neturinčias lemiamos reikšmės nagrinėjant šį ginčą. Iš tiesų Tarybos cituojamos konstatuojamosios dalys nesusijusios su klausimu dėl muitų, kurie būtų buvę mokėtini nesant per tą laiką atsiimto arba pažeisto įsipareigojimo, taikymo atgaline data.

- 145 Trečia, kalbant apie Komisijos padarytas nuorodas į tam tikras aplinkybes ar kitus su muito mokesčių sritimi susijusius sprendimus dėl muitiniam įforminimui importuotojo pateiktų nepasirašytų sąskaitų faktūrų arba dėl atvejų, kai, atlikus *a posteriori* patikrinimą, įrodoma, kad lengvatinis tarifas buvo taikytas neteisingai (žr. šio sprendimo 109 punktą), reikia konstatuoti, kad pirma šiame sprendime priminti pagrindiniams reglamentams būdingi tikslai ir sandara neleidžia argumentuoti pagal analogiją su muitų teisės aktu įgyvendinimu.
- 146 Ketvirta, atsiliepimo į ieškinį 49 ir paskesniuose punktuose teigdama, kad šiuo atveju teisės norma buvo labai aiški, Komisija nurodo, jog Sprendime 2013/423, būtent jo 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, buvo nuostatų, informuojančių apie išpareigojimų pažeidimo pasekmes. Komisija ir Taryba taip pat nurodo kelis ankstesnius atvejus, kuriais remiantis galima teigti, kad pareiga pateikti išpareigojimo sąskaitas faktūras ir galimybė jas paskelbti negaliojančiomis nebuvo naujos ir kad Komisijos veiksmai šioje byloje taip pat nebuvo ankstesnės institucinės „praktikos“ pakeitimas.
- 147 Ilgas Komisijos ir Tarybos nurodytos praktikos taikymas ir aplinkybė, kad ieškovė apie ją žinojo, neturi reikšmės išvadai, kad ši praktika neturi teisinio pagrindo.
- 148 Be to, kadangi šio ginčo sprendimas taip pat nepagrįstas ieškovės teiginiais dėl tariamos ankstesnės praktikos netaikyti antidempingo ar kompensacinių muitų importui, įvykdytam iki išpareigojimo priėmimo atšaukimo, nebūtina priimti sprendimo dėl Komisijos šiuo klausimu pateikto nepriimtino pagrindo (žr. šio sprendimo 84 punktą). Bet kuriuo atveju ši nepriimtino pagrindą reikia atmesti dėl to, kad faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiamas ieškinys, įrodymų vertinimo klausimas susijęs ne su šio ieškinio priimtumu, o su jo pagrįstumu (pagal analogiją žr. 2017 m. balandžio 27 d. Nutarties *CJ / ECDC, T-696/16 REV ir T-697/16 REV, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:318, 39 punktą*). Be to, reikia pažymėti, kad remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio f punkto formuluote, konkrečiai kalbant, žodžių junginio „jeigu reikia“ vartojimu, darytina išvada, kad ieškinyje nebūtinai turi būti pateikti įrodymai. Vienintelė su įrodymų pateikimu susijusi sankcija yra jų atmetimas dėl pavėluoto pateikimo, jeigu jie pirmą kartą ir nepagrįstai pateikiami dubliko ar tripliko stadijoje arba išimties tvarka prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai ar prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą nagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies (Procedūros reglamento 85 straipsnio 2 ir 3 dalys) (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. / Komisija, T-19/01, EU:T:2005:31, 71 punktą*).
- 149 Penkta, Komisija teigia, kad siekė sustiprinti išpareigojimų veiksmingumą, papildyti nacionalinių muitinių kompetenciją ir veikti taip, kad ieškovė negalėtų išvengti muitinių patikrinimų *a posteriori*, net jeigu buvo nustatyta, kad ieškovė pardavinėjo prekes, kurioms taikomas išpareigojimas, per susijusius Sąjungos importuotojus, kurie nebuvo išpareigojimo šalys, t. y. susitarimu neleidžiamu pardavimo kanalu.
- 150 Pirmiausia reikia pažymėti, kad dubliko 31–37 punktuose ieškovė atsakė į Komisijos teiginius dėl kompetencijos paskirstymo tarp nacionalinių muitinių įstaigų ir Sąjungos institucijų šiomis aplinkybėmis (žr. šio sprendimo 72 punktą). Triplike Komisija teigė, kad dublike pateikti argumentai yra nauji, todėl nepriimtini. Per posėdį ji vis dėlto teigė, kad ieškovė iš tikrųjų pateikė tik faktines aplinkybes. Kadangi ieškovė šiuo klausimu pažymėjo, kad neketino pateikti naujo ieškinio pagrindo, grindžiamo Sąjungos muitinės kodeksu, reikia konstatuoti, kad Komisijos nurodytas nepriimtino pagrindas neteko dalyko.
- 151 Dėl Komisijos teiginio pagrįstumo reikia konstatuoti, kad, kaip tvirtina ieškovė, išpareigojimų priėmimo atšaukimas jau savaime turi neigiamų pasekmių juos prisiėmusiam ūkio subjektui ir yra didelė sankcija (žr. šio sprendimo 125 punktą). Be to, tai negali būti, kaip teigia Komisija ir Taryba, situacija, prilygstanti išpareigojimus pažeidusio ūkio subjekto nebaudžiamumui, arba situacija, kuri jam leistų laisvai gauti naudos iš tokių veiksmų. Iš tiesų reikia pažymėti, kad draudžiamas ne bet koks

antidempingo ar antisubsidijų muitų surinkimas – Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į procedūrinės ribas, šiuo klausimu numatytas pagrindiniame antidempingo reglamente ir pagrindiniame antisubsidijų reglamente.

- 152 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad pagrindiniai reglamentai negali būti pakankamas teisinis pagrindas ginčijamoms nuostatomis priimti.

Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo

- 153 Taip pat svarbu išnagrinėti, ar, nepaisant to, kad pagrindiniuose reglamentuose nėra pakankamų teisinių pagrindų, ginčijamos nuostatos gali būti teisiškai pagrįstos Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalimi ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalimi.
- 154 Šiuo klausimu ieškovė ieškinį taip pat grindžia Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu dėl tariamo Reglamento Nr. 1225/2009 8 straipsnio ir 10 straipsnio 5 dalies bei Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnio ir 16 straipsnio 5 dalies, taikytų priimant įgyvendinimo reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013, pažeidimo.
- 155 Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalyje ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalyje yra formuluotė, leidžianti Komisijai identifikuoti sandorius, dėl kurių „skola muitinei nustatoma priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą“, kai Komisija atšaukia pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 8 straipsnio 9 dalį arba Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnio 9 dalį priimtą įsipareigojimą reglamentu arba sprendimu, kuriame nurodomi konkretūs sandoriai, o atitinkamos sąskaitos faktūros pripažįstamos neatitinkančiomis reikalavimų.
- 156 Ieškovė iš esmės teigia, kad Taryba, veikdama kaip įgyvendinančioji institucija, o ne kaip teisės aktų leidėja, negalėjo nei deleguoti Komisijai įgaliojimų įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbti negaliojančiomis paprasčiausiai atšaukiant įsipareigojimo priėmimą, nei įpareigoti muitines rinkti muitus už prekes, jau išleistas į laisvą apyvartą Sąjungos muitų teritorijoje. Taigi šiuos teiginius reikia aiškinti kaip taikomus būtent Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatomis.
- 157 Dėl priešasčių, analogiškų išdėstytais šio sprendimo 128–140 punktuose, susijusių su pagrindinio antidempingo reglamento ir pagrindinio antisubsidijų reglamento bendra struktūra, reikia patenkinti ieškovės pateiktą neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktu ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktu. Iš tiesų, viena vertus, šių nuostatų neapima atvejai, numatyti įgyvendinimo reglamentų Nr. 1238/2013 ir Nr. 1239/2013 priėmimo momentu taikytų Reglamento Nr. 1225/2009 8 straipsnyje ir 10 straipsnio 5 dalyje ir Reglamento Nr. 597/2009 13 straipsnyje ir 16 straipsnio 5 dalyje, ir jų neatitinka. Kita vertus, remiantis reglamentų Nr. 1225/2009 ir Nr. 597/2009 bendra struktūra taip pat negalima teigti, kad Taryba galėjo įgyvendinimo reglamentu įgalioti Komisiją numatyti, neapribojant šios procedūros laiko atžvilgiu, kad, atšaukus įsipareigojimo priėmimą ir atitinkamas sąskaitas faktūras paskelbus negaliojančiomis, „skola muitinei [turi būti nustatyta] priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą <...>“.
- 158 Taigi darytina išvada, kad Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktas ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktas šioje byloje netaikytini.

Dėl dubliko C.3 priedo

- 159 Šiomis aplinkybėmis nebūtina priimti sprendimo dėl dubliko C.3 priedo priimtimumo. Iš tiesų, neatsižvelgiant į klausimą, ar aptariamą dokumentą „Monitoring of Undertaking – Finding following the verification visit“, kurio antraštėje daroma nuoroda į Komisijos Prekybos generalinį direktoratą, galėjo turėti ir šioje byloje naudoti ieškovės advokatas, reikia daryti išvadą, kad tai yra nebent administracinio požiūrio pavyzdys, kurį Komisija taikė konkrečiu atveju ir kuris, be kita ko, nepanašu, jog susiklostė tokiais pačiomis aplinkybėmis kaip šioje byloje nagrinėjamas atvejis. Tuo remiantis iš esmės galima daryti išvadą, kad Komisija, konstatavusi konkretaus įsipareigojimo pažeidimą, vis dėlto nusprendė, kad nereikia imtis kokių nors veiksmų. Šioje byloje ginčo sprendimas negrindžiamas skirtingų požiūrių, kurių Komisija galėjo laikytis savo ankstesnėje praktikoje atitinkamų ūkio subjektų įsipareigojimų pažeidimų atveju, palyginimu.

Išvada

- 160 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia pritarti vieninteliam ieškovės pagrindui ir dėl tos priežasties panaikinti ginčijamas nuostatas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 161 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 162 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios pateiktus reikalavimus. Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2016 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/2146, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų įsipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui, 2 straipsnį, kiek jis susijęs su *Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.***
- 2. Nurodyti Europos Komisijai padengti ne tik savo, bet ir *Jiangsu Seraphim Solar System* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Paskelbta 2020 m. liepos 8 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.